

той билъ безсиленъ да вземе работитѣ лично въ ржце, особено откакъ рускитѣ окупационни власти, и специално губернаторътъ на Влашко, генералъ Киселевъ, узнали за проекта и го изтълкували като заговоръ.

Защото споменатиятъ Атанасъ Нековичъ, залѣгайки неуморно, пжтувалъ вече изъ българскитѣ села на Влашко и подтиквалъ народа да бжде готовъ за преселване въ Добруджа, за да се избави така по царска заповѣдь отъ гнета на чокоитѣ и тѣхнитѣ органи; и нѣкои селяни, вѣрвайки на думитѣ му, се обърнали къмъ Киселева съ молба да имъ разреши да заминатъ за тамъ. . . Щомъ властѣта хвърлила подозрение върху тази инициатива, членовѣтъ на оная група български доброжелатели се оттеглили малодушно и не предприели нищо по предложението отъ Цариградъ. Отъ друга страна българинътъ Михаилъ Германъ, родомъ отъ Банско и сръбски представителъ въ Букурещъ, като се намиралъ по случай въ Цариградъ и билъ запитанъ отъ Богориди по въпроса, далъ неблагоприятни сведения. „Не знамъ, пише Селимински, дали отъ завистъ или отъ злоба той порица дѣлото и дейцитѣ, но въ всѣки случай той не трѣбваше да постѣпи тѣй, преди да разбере главната цель на такова едно велико народно предназначение“. Германъ, като се завърналъ отъ Цариградъ въ Букурещъ, разказалъ всичко това предъ Селимински и Мустакова. „Тѣй, прочее, Богориди изгуби готовността си, и нашитѣ престанаха вече да работятъ по въпроса. И този великъ замисълъ не само не се осществи, но стана причина да се премахне представителството на народа ни въ Влахия, което и самиятъ Киселевъ бѣ призналъ. . . Тѣй, прочее, неопитността и страхътъ допринесоха и сега, за да останемъ пакъ тамъ, кждето толкова вѣка се намирахме, безъ да можемъ дори да направимъ една крачка напредъ, или поне да следваме примѣра на другитѣ напредващи народи въ Турция, като гърци, сърби, власи и молдовци“.

Къмъ 1836 г. се отнася една нова постѣпка предъ князь Богориди за възвръщане на българитѣ въ България, именно писмото на новосливенци до този българинъ на турска служба, съ което тѣ изказвали готовность да се завърнатъ „въ стария си роденъ градъ Сливенъ“, за да го въздигнатъ отъ „печалнитѣ му развалини“ и му дадатъ „по-голѣмъ блѣсъкъ отъ